

ชื่อวิทยานิพนธ์ การแปรของสระสูงในภาษาสงขลาตามตัวแปรทางสังคม
ผู้เขียน นายณัฐวุฒิ พงศ์จันทร์เสถียร
สาขาวิชา ภาษาไทย (สาธภาษา)
ปีการศึกษา 2538

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการแปรของสระสูงในภาษาสงขลาตามตัวแปรทางสังคม มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการแปรของสระสูงในคำบางคำของภาษาสงขลาว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรอายุและถิ่นที่อยู่อาศัยหรือไม่ โดยกำหนดศึกษาตัวแปรอายุ 3 กลุ่มคือ กลุ่มเด็ก (อายุ 10-20 ปี) กลุ่มผู้ใหญ่ (อายุ 35-45 ปี) กลุ่มคนชรา (อายุ 60-70 ปี) และศึกษาตัวแปรถิ่นที่อยู่อาศัย 2 ถิ่น คือ ชุมชนเมือง (อำเภอเมือง) และชุมชนชนบท (อำเภอสะบ้าย้อย) ทั้งนี้ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 180 คน ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยการเก็บข้อมูลภาคสนาม และใช้ค่าเพื่อทดสอบการออกเสียงสระสูงจำนวน 36 คำ

ผลการศึกษาพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการแปรของภาษาในการออกเสียงคำที่ประสมด้วยรูปสระ <๓>, <๔>, <๕> โดยเด็กจะออกเสียงสระ [i:, ɨ:, ʉ:] มากกว่าผู้ใหญ่ และคนชราตามลำดับ ส่วนถิ่นที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับการแปรของภาษาในการออกเสียงคำที่ประสมด้วยรูปสระ <๓> และ <๕> กล่าวคือ คนในชุมชนเมืองออกเสียงสระ [i:, ɨ:, ʉ:] มากกว่าคนในชนบท และถิ่นที่อยู่อาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับการแปรของภาษาในการออกเสียงคำที่ประสมด้วยรูปสระ <๔> เพราะคนในชุมชนเมือง และคนในชุมชนชนบททั้งเด็ก ผู้ใหญ่ และคนชราออกเสียงสระ [ɨ:] ในอัตราใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ยังพบลักษณะที่น่าสนใจคือคนชราในชนบทออกเสียงสระ [ɨ:] มากกว่าเสียงสระ [ʉ:] การศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นแนวโน้มว่าภาษาสงขลา กำลังมีการเปลี่ยนแปลง

Thesis Title : Correlation between Social Variables and the Variation of High Vowels in Songkhla Dialect

Author : Mr. Natthawut Pongjuntharasathean

Major Program : Thai (Language)

Academic Year : 1995

ABSTRACT

This research is intended to investigate whether the variation of high vowels in Songkhla dialect correlates with age and locality of the speakers. Included in this study are three age groups: youth (10-20 years of age), adult (35-45 years of age), and senior adult (60-70 years of age). Two localities are selected : Muang district representing an urban speech community and Sabayoi district representing a rural speech community. The fieldwork is carried out by the researcher using 36 test words to elicit the data from 180 selected informants.

It is found that there is a significant correlation between age and the variation of high vowels in words graphically represented with <^{ai}>, <^{ai}.> and <_u> in that speakers in the youth group are found to pronounce such words with the vowels [i:], [ɪ:] and [u:] more often than speakers in the adult and senior adult groups, respectively. Speakers' locality is also found to correlate with vowel variation in words containing <^{ai}> and <_u> ; that is, speakers from the urban community tend to pronounce such words with the variants [i:] and [u:], respectively, more frequently than those from the rural community. However, the research reveals no correlation between speakers' locality and vowel variation in

words containing < ^a > since the percentage of the occurrence of [ɨ:] found among speakers of all age groups from both rural and urban communities is about the same. Interestingly enough, the variant from [ɨ:], instead of [ə:] is more frequently found among senior adult speakers from the rural community, and this points to the fact that Songkhla dialect is undergoing some changes.